

SOUTĚŠÁ½ - VÁ½DYĀ LĀ%oTAT JE TAK SNADNĀ%o - III.

NedĀle, 08 Āerven 2008

Lítala jsem Āasto malými letadly "Dopravní inspekce" a dodnes, kdyĀ¾ máĀ¾, tak letím. VĀ¾dy tam nahoĀ™e mám pocit, Ānade vším, nad denními starostmi, nad trápením; je tam ticho, klid a pohoda, miluju ten pocit. KdyĀ¾ se pak koukáš dolĀ- a vidíš malé domeĀ•ky, zahrádky, bazénky, lesy, louky, pole a Ā™e, nebo i moĀ™e - Ā™íkám s jak je ta naše zemĀkoule strašnĀ krásná.

Vyrostla jsem na statku u Benešova; byla jsem tam do sedmi let, a pak uĀ¾ jsem tam nikdy nebyla, aĀ¾ jednou malým letadlem; byl to máĀ sen, se tam zas nĀkdy podívat .Splnil mi to kamarád, co znal má tajná pĀ™ání a všechno jsem zase znova vidĀla z výšky: dvoreĀek, na kterém jsem vyrostla, naše pole a les, sad, stodolu, statek a hospodu, která k tomu patĀ™ila, chvíli jsem tam krouĀila a slzy mi tekly, no po 30 ti letech to byl pro mĀ obrovský citový záĀitek. Jednou jsme zase letĀli Praha - Tatro a zpĀt. Cesta tam byla nádherná, plná slunce a já byla v letecké euforii, Āe jsem opĀt blĀ¾ Bohu, jako vĀ¾dy, jakmile se usadím do letadla. Zato za dva dny cesta nazpĀtek byla ces plná hrĀzy; letĀli jsme Cesnou, dostali se do obrovské bouĀ™ky a letadlo se asi hodinu propadalo aĀ¾ o metr a pĀl do hloubky, blesky nás kĀ™iĀovaly, nevidĀli jsme nic, lilo jako z konve, jen ty obrovské blesky obĀas prosvĀtily kopit, nikdy jsem se tak strašnĀ nebála jako tenkrát, ale od létání mĀ to rozhodnĀ neodradilo, jen jsem to zaĀ™adila do šuplíĀku "moje hrĀzostrašnĀ záĀitky". Milovala jsem ty chvíle, kdy jsem mohla zkusit i pilotovat; je to jiné neĀ¾ v autĀ. Doprava a doleva to funguje stejnĀ, ale kdyĀ¾ k sobĀ pĀ™itáhnete knipl, tak stoupáte, a kdyĀ¾ odtlaĀíte, tak klesáte. Je to hádhera, mít to vše ve svých rukou a koukat na tu spoustu budĀ. Jindy jsem zase lítala s kamarádem nad Berounskem, docela nizouĀko na Karlštejnem - nad naši historií, (to by Karel asi koukal) jaká je to nádhra vznášet se kousínek nad hradem a jeho nádvoĀ™ími a vĀbec všemi tĀmi zalesnĀnými kopeĀky, kde se v údolí line Ā™eka a po slinĀch se posunují autĀka. Na sportovní letištích je vĀ¾dy velmi milá zvláštní atmosféra, dostanete tam kávu a potkáte se tam se spoustou takových a ještĀ mnohem vĀtších nadšencĀ- a svĀzných koĀ™enĀ, neĀ¾ jste Vy sami a pokud jste alespoĀ trochu pohledná Āena nebojíte se, tak jste stĀ™edem pozornosti. TouĀila jsem odjakĀ¾iva si skoĀit padákem, ale máĀ rozumný první manĀ¾e hned v poĀtčích zakázal, Āe prý aĀ¾ odchovám dĀti, tak pak máĀ¾. Dokonce to po rozvodu sám zajistil a zaplatil. Jupí a jelo se k Mnichovu Hradišti na malé sportovní letištĀ. Jela nás tam celá banda nadšencĀ- a zvĀdavcĀ. Ti, co to uĀ¾ okusili, vyprávĀli a my nováĀci napjatĀ naslouchali, co nás Āeká a nemine a Āím jsme se blĀ¾il tím jsme byli nadšenĀjši. Naše dĀti jely téĀ¾, manĀ¾el jim Ā™ekl: "rozhodnĀ neváhejte a pojďte se podívat na poslední minuty maminĀina Āivota". A bylo, dĀti utrousily slzu a já dodala: " Āe máĀ Āivou nikdo nedostane"! jsem vyautovala smutek z našeho výletu. Na letišti byla obrovská euforie, lidiĀky si tam skládali padáky, nĀkdo uĀ¾ seskakoval, jiní dĀlali v nĀkolika lidech rĀznĀ nádherné formace ve vzduchu... Byla tam velmi zvláš atmosféra nadšenĀ, všechna auta mĀla otevĀ™ené dveĀ™e a kufry a nikdo se nebál, Āe se mu tam nĀco ztr pro strach tam prostĀ nebylo místo a to bylo cítit i ve vzduchu. Instruktor si nás po jednom vzal a kaĀdĀmu zvlášĀ ukázal, co se bude dít a následovat, a jak se chovat ve vzduchu. A uĀ¾ pĀ™ilĀlo malé letadlo, do kterého se vešlo asi 12 parašutistĀ- a dva tandemy. Po cestĀ nahoru se ještĀ vtřikovalo a za ohlušujícího hluku jsme postupnĀ stoupali do výšky 4000 metrĀ nad zemí; pak se najednou otevĀ™ely dveĀ™ na povel vyskakoval jeden za druhým jak po másle. VĀbec jsme nepĀ™emýšlela, Āe neskoĀím, já prostĀ necouvár. KdyĀ¾ uĀ¾ jsem se dostala aĀ¾ sem, tak vzhĀru do bezvĀdomí!!! Mezi dveĀ™mi stál instruktor našeho tandemu mu zavĀsila do takového mĀsíce mezi nohy, ruce na kĀ™iĀ¾ pĀ™es prsa a nohy skrĀit v kolenou nahoru, chvíli jsem se kou dolĀ- a jen mi hlavou kmitlo, Āe je divný, Āe se vĀbec nebojím, Āe to asi ani není úplnĀ normální, on na mĀ zaĀ™val, já zaĀ™vala: "tak jedem!" a vrhli jsme se oba po hlavĀ dolĀ- ze 4000 m nad zemí a pĀ™i rychlosti 400km(hod). Bylo to nĀcĀ úĀ¾asného, tĀĀko se to popisuje, je to úplnĀ bláznivé. Chvíli vidíte spodek letadla, chvíli ta polĀka, jak se otĀíte, neĀ¾ stabilizujete, pak jen roztáhnete ruce a nohy a plachtíte pár minut jako pták, tvĀ™e vám bublají ve vĀtru, vlasy stojí všechny nahoĀ™e... jako jeden muĀ¾. Pak se vytáhne padák a úplnĀ vás to vynese nahoru... a najednou se vše úplnĀ zpomalí, všude je jen klid a ticho a vy si jen tak plachtíte... kdyĀ¾ máte ĀlovĀka, co skoĀí s vámi a natĀí vás, tak navíc ještĀ dĀláte opiĀky na kameramana. Také si tam máĀ¾ete vyzkoušet na vlastní kĀ jak vlastnĀ funguje proudĀní vzduchu, protoĀe kdyĀ¾ v tom, jak jste roztaĀenĀ jak Āába a letíte, tak kdyĀ¾ zdvihnete je tak se tím smĀrem najednou zaĀnete toĀit a kdyĀ¾ zase druhou, tak se zaĀnete otĀĀet tím druhým smĀrem, úplnĀ cítíte Vás ten proud vzduchu drĀží a nese a Vy to máĀ¾ete korigovat, je to takové prima plavání ve vĀtru. Vše to ale trvá jen malou chvíli a zaĀne se pomalounku pĀ™ibliĀovat zem, instruktor, neĀ¾ dopadne na zem, tak vám naĀ™ídí, abys dala nohy do pravého úhlu pĀ™ed sebe a on to dobĀá, já jen cítila jak mĀ polní strništĀ šimrá na zadku - a uĀ¾ jsme stáli na zemi. Je to obrovský emocionální záĀitek. Pak se všichni z bandy k vám rozbĀhnou a ti, co neskoĀili, chtĀjí vĀdĀt jaké to je a uĀ¾ se tĀši nahoru, protoĀe jsou právĀ na Ā™adĀ. A vy najednou za ch se vám z nebe snášejí vaše dĀti, co tomu pokušenĀ také nakonec neodolaly... Inka UPOZORNĀŠNÍ: SoutĀĀ¾ trvá do 30. 6. 2008 Prosím, své texty pošlete na adresu: redakce - zavinĀĀ - kudlanka.cz díky, d@niela